

har Ebeltoft-Randers med, skyldes jo, at der er for mange borgmestre, der kan komme i deputation; så den får de tilbage til amterne.

Der er en række af den dér type argumenter, som jeg godt forstår, men som jeg ikke synes er særlig saglige. Det er trods alt bedre, at vores demokrati virker.

Der er også nogle hos os, der siger: Jamen hvis vi lægger det ud til amterne, har vi en rimelig chance for, at vejene vedligeholdes ringere, og huller i vejene er lige så gode til at forhindre ulykker som bump. Det er ganske rigtigt, huller i vejene er lige så egnede til at nedbringe ulykkerne som bump, men det er altså en meget, meget klodset måde at gøre det på, og den kan blive meget, meget dyr, fordi huller i vejene altså kan medføre, at vejene går betydelig mere i stykker, end godt er i denne her sammenhæng. Så jeg synes ikke, de argumenter holder vand.

Jeg vil så sige for mit eget vedkommende, at det jo er livets vilkår, at man kan tabe en sag. Det har jeg gjort, og jeg vil undlade at stemme til samtlige de forslag, der kommer.

Men jeg kan altså ikke lade være med at sende denne sag af sted med den bemærkning, at det altså er ærgerligt, at der nu er gået så meget, jeg havde nær sagt lokalpolitik og skæv politik i sager, der koster så mange penge, som vores transportsystem gør. Det er sket mange gange. Der er vild fare for, at det kan komme til at ske igen.

Det kan også betyde, at amterne begynder at spare, og så må man håbe, at de sparer på den rigtige måde, og man må håbe, at Vejdirektoratet stadig væk, også med den størrelse, det nu efterlades med, bliver i stand til at opretholde kvaliteten i sit arbejde. Det er jeg tøvende over for, men selvfølgelig skal vi da gøre, hvad vi kan for, at det sker.

Trafikministeren (Mogens Lykketoft, fg.):

Jeg har selvfølgelig som fungerende trafikminister lyttet meget nøje til diskussionen.

Jeg vil sige, at som et overordnet argument for den aftale, der er lavet, synes jeg, man må pege på det store antal sager, Folketinget i forvejen har at beskæftige sig med. Det ser vi jo i særlig grad på dagsordenen i de her dage. Men jeg tror, at det grundlæggende er en god idé, at en række beslutninger nu lægges ud til regionerne.

Der er heller ikke noget belæg for at sige, at amtskommunerne skulle være dårligere til at administrere eller for den sags skyld vedlige-

holde vejnettet, end staten har været, hvor vi hidtil har haft ansvaret.

Uden at være så dybt inde i sagen, som den rigtige trafikminister selvfølgelig ville være, kunne jeg have en fornemmelse af, at når det i den økonomiske opgørelse omkring denne aftale er så vanskeligt at få det til at ramme lige på en prik til de enkelte amters tilfredshed, ligger der vel også det i det, at i den lidt tilfældige fordeling mellem amternes og statens ansvar, der har været ude i de enkelte amter, har der været nogle amter, som havde større gavn af det gamle regime end andre.

Men grundlæggende mener jeg, det er en god idé, at vi her har lavet en større decentralisering. Det har været en hjertesag for Amtsrådsforeningen i de forhandlinger, vi havde sidste år. Der er som bekendt lavet en aftale, og jeg har med meget stor tilfredshed noteret mig Venstres tilslutning både til decentraliseringen som princip og til respekten for de aftaler, der er lavet. Det er noget, vi kan få god brug for også i fremtiden.

Med hensyn til byrdefordelingen vil jeg godt gøre den ekstra bemærkning, at jeg ikke kan komme i tanker om – i den korte periode jeg har beskæftiget mig med det – noget eksempel på en ændret opgavefordeling, hvorom der ikke har været diskussion om byrdefordelingen. Det hænger jo sammen med, at det simpelt hen er en logisk og matematisk umulighed at lave en byrdefordeling, der for hver enkelt kommune eller for hvert enkelt amt, når man laver en forandring, efterlader en fuldstændig uforandret situation. Det kan ikke lade sig gøre. Det er simpelt hen ikke muligt.

Jeg skal selvfølgelig nok til de forhandlinger, som starter på mandag med Amtsrådsforeningen, bringe de synspunkter tilbage, der har været i Folketingets debat. Jeg vil nu tro, at Amtsrådsforeningen er velbekendt med dem i forvejen, men jeg vil også godt for ikke at give næring til unødigt optimisme hos dem, der gerne havde set en anden udformning, sige, at jeg ikke er særlig optimistisk med hensyn til, at regeringen og Amtsrådsforeningen efter den meget lange, meget grundige forhistorie, der er vedrørende denne sag os imellem, skulle kunne lave en ændret aftale, som begge parter og hvert enkelt amt her i landet kunne have større tilfredshed med end den aftale, der er lavet.

Arne Melchior (CD):

Jeg har først en replik til fru Sonja Mikkelsen, som sagde, at man også er dygtigt ude i amterne